

OBAVIJEŠTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 23. 04.	Sv. Juraj, mč.	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 24. 04.	Svagdan 3. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 25. 04.	Sv. Marko, ev.	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 26. 04.	Svagdan 3. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 27. 04.	Bl. Ozana Kotorska, dj.	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 28. 04.	Svagdan 3. vazmenog tjedna	u 9,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 29. 04.	4. VAZMENA NEDJELJA NEDJELJA DOBROG PASTIRA	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Danas su s nama č. ss. Presvetog Srca Isusovog iz Drenove (Rijeke) koje će nam približiti lik njihove časne Majke utemeljiteljice, č. s. Marije Krucifikse Kozulić koja je bila rodom iz Malog Lošinja. Njezine sestre pripremaju njezinu beatifikaciju. Popodne u 15,00 sati će mladi, a mogu im se pridružiti i drugi, sudjelovati u radionicama koje će ss. voditi u našim vjeroučnim dvoranama.
- Večeras je susret roditelja pripravnika na Prvu svetu pričest u 20,00 sati.
- Od ovog tjedna uvodimo cijelodnevno klanjanje Presvetom svakog četvrtka. Upišite se na papir u sakristiji.
- U subotu je sv. Misa u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne - Adolorati, a popodne je sv. Misa u župnoj crkvi u 19,00 sati.
- Slijedeće nedjelje susret roditelja pripravnika na krizmu.
- Tisak: Glas koncila, Kana i Veritas.

Tjedni redoviti susreti ili vjerouauci:

- Za Prvu pričest u utorak u 16,00 sati.
- Mali andeli u utorak u 16,15 sati.
- Za 3. razr. ponедjeljak u 16,00 sati, za 4. razr. u četvrtak u 16,00 sati; za 5. razr. četvrtak u 17,00 sati; za 6. razr. utorak u 15,15 sati; za 7. razr. ponedjeljak u 17,30 sati.
- Za Krizmu u petak: za 1. grupu u 16,00 sati, a za 2. grupu u 17,00 sati.
- Za mlade u petak u 19,30 sati.

U crkvi sv. Nikole su sv. mise u srijedu u 8,00 sati, a ostale dane u 18,00 .

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj

Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.

<http://www.dekanat.lošinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.lošinj@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

22. travnja 2012.

Broj: 185

3. VAZMENA NEDJELJA

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dj 3,13-15.17-19

Druge čitanje: 1Iv 2,1-5a

Evangelje: Lk 24, 35-48

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pri povijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenu kruhu. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: "Mir vama!" Oni, zbumjeni i prestrašeni, pomislile da vide duha. Reče im Isus: "Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam." Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: "Imate li ovđe što za jelo?" Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispunij sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano." Tada im otvori pamet da razumijeva Pisma te im reče: "Ovakvo je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo če se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.

POĆI U OSAMU

Svaki je čovjek sam. Nitko drugi neće osjećati i činiti isto kao mi, a naličje naše jedinstvenosti upravo je to naše „biti sam“. Ipak se postavlja pitanje dopuštamo li da „biti sam“ postane prepuštenost samome sebi, osamljenost, ili čemo tomu našem „biti sam“ dopustiti da nas povede u osamu.

Osamljenost tiši i postaje bolna, osama pak smiruje i oplođuje. Osjećamo li se osamljenima, nešto nas tjeraju k drugima uz koje se onda u očaju vezujemo. „Biti sam“ dopušta nam uvažavati druge u njihovoj jedinstvenosti i stvarati zajedništvo.

Da to naše „biti sam“ dođe do iskustva osame a ne do prepuštenosti samima sebi i osamljivanja, to zahtjeva neprestano, životno nastojanje. To zahtjeva svojevrstan odabir: s kime ćemo biti zajedno, čime ćemo se baviti, kako ćemo moliti, čijega se savjeta držati. A razborite odluke će nam pomoći doći do osame u kojoj naše srce može sazrijevati u ljubavi.

Henri J. M. Nouwen

Naš kršćanski temelj: četiri stožerne kreposti

Ukoliko želimo ponovno izgraditi našu uljudbu, ili - ako želimo izgraditi novu - moramo graditi na temeljima čiji stupovi sežu barem do dubina našeg vlastitoga bića.

Ljudske kreposti (vrline) jesu čvrsti stavovi, stalna raspoloženja, trajne savršenosti razuma i volje koje ravnaju našim činima, zapovijedaju našim strastima i upravljaju našim vladanjem po razumu i vjeri. One daju lakoću, gospodstvo nad sobom i radost za moralno dobar život. Krepostan je čovjek onaj koji slobodno čini dobro. Čudoredne kreposti stječu se ljudskim nastojanjem. One su plodovi i klice moralno dobrih čina; one pripravljaju sve moći ljudskog bića da uđe u zajedništvo s božanskom ljubavlji.

RAZLIKOVANJE STOŽERNIH KREPOSTI

Četiri kreposti imaju ulogu stožera. Zato se i zovu "stožerne" (kardinalne); sve ostale se svrstavaju oko njih. To su: razboritost, pravednost, jakost i umjerenost. "Ako li tko ljubi pravednost, kreposti su plodovi njezinih napora: jer ona poučava umjerenosti i razboritosti, pravednosti i hrabrosti" (*Mudr* 8,7). U mnogim poglavljima Svetog pisma te se kreposti hvale pod drugim imenima.

Razboritost je krepost koja upućuje praktični razum da u svim prilikama razlikuje naše istinsko dobro i da izabere prikladna sredstva da ga izvrši. Čovjek "pametan pazi na korak svoj" (*Izr* 14,15). "Budite mudri i budni u molitvama" (*1 Pt* 4,7). Razboritost je "ispravna norma djelovanja", piše sveti Toma slijedeći Aristotela. Nema ništa zajedničkog s plašljivošću ili strahom, ni s dvoličnošću ili pretvaranjem. Nju nazivaju "*auriga virtutum*" - kormilarem kreposti: jer ravna drugim krepostima pokazujući im pravilo i mjeru. Razboritost neposredno upravlja sudom savjesti. Razborit čovjek odlučuje svoje vladanje i uređuje život slijedeći taj sud. Zahvaljujući toj kreposti mi primjenjujemo moralna načela na pojedinačne slučajeve bez pogreške i svladavamo dvojbe o dobru što ga treba izvršiti i o zlu što ga treba izbjegći.

Pravednost je moralna krepost koja se sastoji u postojanoj i čvrstoj volji dati Bogu i bližnjemu što im pripada. Pravednost prema Bogu zove se "krepost bogoštovlja" (*virtus religionis*). Pravednost prema ljudima upućuje da se poštuju prava svakoga te se u ljudskim odnosima uspostavi sklad koji promiče pravičnost glede osoba i općeg dobra. Pravedan čovjek o kome se često govori u svetim Knjigama odlikuje se trajnom ispravnošću svojih misli i čestitošću vladanja prema bližnjemu: "Ne budi pristrand prema neznatnome, ne popuštaj pred velikima: po pravdi sudi svome bližnjemu" (*Lev* 19,15).

"Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebu!" (*Kol* 4,1).

Jakost je moralna krepost koja u poteškoćama osigurava čvrstoću i postojanost u traganju za dobrom. Ona jača odluku da se čovjek opre napastima i svlada zapreke u moralnom životu. Krepost jakosti ospozobljava ga da pobijedi strah, čak i smrt, i da se odvažno suoči s iskušenjima i progonstvima. Ona daje hrabrost da se čovjek odrekne i žrtvuje vlastiti život, da bi obranio pravednu stvar. "Gospodin je moja snaga i pjesma" (*Ps* 118,14). "U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!" (*Iv* 16,33).

Umjerenost je moralna krepost koja obuzdava privlačnost naslada i ospozobljuje za ravnotežu u upotrebi stvorenih stvari. Ona osigurava gospodstvo volje nad nagonima i drži želje u granicama čestitosti. Umjerenica osoba vlastite osjetne težnje usmjeruje prema dobru, čuva zdravu moć rasuđivanja, ne ide za vlastitim "nagonom" i vlastitom snagom "slijedeći strasti svoga srca" (*Sir* 5,2) I621 . Stari zavjet često hvali umjerenost: "Ne idi za svojim strastima, kroti svoje požude" (*Sir* 18,30). Novi zavjet je naziva "uzdržljivost" ili "trijeznost". Mi moramo živjeti "trijezno i pravedno i pobožno (...) na ovome svijetu" (*Tit* 2,12). Dobro živjeti ne znači ništa drugo nego ljubiti Boga svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim djelovanjem. Njemu se daje potpuna ljubav (po umjerenosti) koju nikakva nesreća ne može pokolebiti (što očituje jakost), ljubav koja samo njega sluša (to je pravednost), koja bdije da bi razlikovala sve stvari, u strahu da je ne bi zatekla lukavost i laž (a to je razboritost). (KKC 1804-1809)

Navedene četiri stožerne kreposti nisu samo kreposti, već ujedno i potpornji, "stožeri" na kojima počivaju sve ostale. One su neophodan temelj i preduvjet svih ostalih kreposti. Primjerice - ako osoba nije odvažna, neće moći nadići protivštine vezane uz prakticiranje bilo koje kreposti. Ako nije mudra, neće znati što čini pa će se njena krepost srozati na razinu slijepog životinjskog instinkta.

Postoji još daleko više kreposti - uvijek više - jer "na nebu i na zemlji postoji daleko više stvari no što ljudska filozofija može i sanjati." Ali nikada manje.

To je temelj. To valja prvo izgraditi, odnosno, izgraditi ponovno. Društveni i obrazovni pokusi moraju počivati na ovome temelju i na nijednom drugom. Ukoliko želimo ponovno izgraditi našu uljudbu, ili - ako želimo izgraditi novu - moramo graditi na temeljima čiji stupovi sežu barem do dubina našeg vlastitoga bića. U konačnici, oni moraju biti usidreni u Bogu, a mi smo Božja slika.